

“ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งพึงเปิดเผย”

บันทึก

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดซื้อและจำหน่ายสินค้า พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักคณะกรรมการได้มีหนังสือที่ ๔๙๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า คณะกรรมการ อ.จ.ส. เสนอข้อหาหรือว่า การแต่งตั้งพนักงานให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมิได้ปรากฏชื่อในพระราชกฤษฎีกา เช่น ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ เป็นต้น ถ้าคณะกรรมการหรือผู้อำนวยการจะแต่งตั้งหรือถอดถอนตำแหน่งดังกล่าว ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นจะเป็นอำนาจที่ชอบด้วยพระราชกฤษฎีกานี้หรือไม่ คณะกรรมการ อ.จ.ส. เห็นว่ามีทางวินิจฉัยได้ ๒ ทาง คือทางหนึ่งคณะกรรมการไม่มีอำนาจวางข้อบังคับแต่งตั้งและไม่มีอำนาจแต่งตั้งตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งไม่ได้ระบุเทียบชั้นไว้ในพระราชกฤษฎีกา อีกทางหนึ่งเห็นว่า คณะกรรมการมีอำนาจวางข้อบังคับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๐ (ก) และผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานให้ดำรงตำแหน่งได้ตามข้อบังคับซึ่งจะได้อ้างอิงตามมาตรา ๒๒ เมื่อแนววินิจฉัยมี ๒ ทางเช่นนี้ คณะกรรมการ อ.จ.ส. จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๔) ได้พิจารณาข้อหาข้อนี้แล้ว เห็นว่าคำ “พนักงาน” ตามมาตรา ๑ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ตามคำภาษาไทยหมายถึงบุคคลผู้มีหน้าที่ในองค์การ จะมีตำแหน่งหน้าที่เรียกชื่ออย่างไรก็ได้ เช่นตำแหน่งภารโรง คนขับรถ หรือตำแหน่งรองผู้อำนวยการก็ได้ (ผู้อำนวยการไม่ถือเป็นพนักงานเพราะมีบทบัญญัติกล่าวไว้เป็นพิเศษ) ตามข้อความในมาตรา ๑๘ (๓) คณะกรรมการเป็นผู้วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ ฯลฯ ของพนักงานไว้ ส่วนการแต่งตั้ง ฯลฯ ของพนักงานนั้น มาตรา ๒๒ (๑) ให้อยู่ในอำนาจของผู้อำนวยการซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการ แต่เฉพาะพนักงานที่เป็นชั้นที่ปรึกษา ฯลฯ ซึ่งมาตรา ๒๘ (๑) กล่าวไว้ในตอนท้ายเท่านั้นที่คณะกรรมการจะวางข้อบังคับเป็นอย่างอื่นไม่ได้ กฎหมายบังคับว่า การแต่งตั้ง ฯลฯ ของพนักงานชั้นที่กล่าวนี้ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๗